

chen: इकाराते विवापायं संप्रगायत्ति कुत्सा: Lātj. 7, 8, 19.

— चि 1) disharmonisch singen, daher विगीत nicht zu einander stimmend, widersprechend: यशाधरोत्तरान्यान्विगीतान्नाववृद्यते M. 8, 53.

— 2) schmähen, tadeln: विगीयसे (kecken) मन्मथदेहूलिना NAISH. 1, 79.

Vgl. विगान. — विजिगीत (unregelm. Intensiv-Form) berühmt Br. आ.

Up. 6, 4, 18. Çāñk.: विविधं गीतो विगीतः (sic); Çat. Br. 14, 9, 4, 17 liest st. dessen विजिगीयः.

— सम् gemeinschaftlich besingen: पुराणैरिम् यजमानं रागाः: साधुकृदि: संगायतेति तं ते तथा संगायति Çat. Br. 13, 4, 3, 3, 4, 2. Kātj. Çr. 20, 3, 2. Çāñk. Çr. 16, 1, 21. वीणागायिनी संशास्ति सोमं राजानं संगायेतामिनि Āçv. Grhj. 1, 14. Çāñk. Grhj. 1, 22. Pār. Grhj. 1, 15. संगीयमानस्त्कोर्ति: सत्त्रीभिः सुरागायकैः Bhāg. P. 3, 22, 33. संगीतं n. vielstimmiger Gesang, von Musik begleiteter Gesang, Concert H. 279. BHARTR. 4, 2. MEGH. 57, 63. RAGH. 13, 40. RT. 3, 23. DHŪRTAS. 67, 5. 68, 15.

3. गा (von गम्) adj. gehend am Ende von comp. P. 3, 2, 67 (ved.). Vor. 26, 66, 67. — Vgl. अगा, अग्रेगा, पुरागा, स्वस्तिगा und 1. ग.

4. गा (= 2. गा) 1) adj. singend am Ende eines comp. s. सामगा. — 2) f. Gesang, Vers (गाया) PURUSH. im ÇKDR. — Vgl. 2. ग.

गागनायस (गगन + अप्यस्) n. Metoreisen (?) Verz. d. B. H. No. 993.

गाङ्ग (von गङ्गा) 1) adj. f. इं in oder an der Gaṅgā befindlich, daher kommend u. s. w. H. an. 3, 487. MED. g. 5. गाङ्गा द्रृढः (vgl. गङ्गाद्रृढः) MBh. 5, 996. यावत्यः सिकता गाङ्गः 7, 2245. आवर्त इव गाङ्गस्य तोयस्य R. 5, 30, 16. BHARTR. 3, 88. Bhāg. P. 3, 20, 5. 8, 6, 13. गाङ्गः सलिलैर्द्वश्युतैः KUMĀRAS. 5, 37. n. (sc. अस्तु) Regenwasser einer besonderen Art (von der himmlischen Gaṅgā): गाङ्गामाश्युते मासि प्रायशो वर्षति Suçr. 1, 170, 2. fgg. — 2) m. oxyton. metron. gaṇa शिवादि zu P. 4, 1, 112. a) Skanda's H. an. MED. — b) Bhishma's TRIK. 2, 8, 12. H. an. MED. HARIV. 1824. — 3) f. गाङ्गी Bein. der Durgā HARIV. LANGL. 2, 217; die Calc. Aug. 10243: गांगी. — Vgl. गाङ्गय.

गाङ्गट, गाङ्गटक und गाङ्गटेय (vgl. गङ्गेट्य) m. eine Art Krabbe ÇABDAR. im ÇKDR.

गाङ्गायनि (von गङ्गा) m. metron. gaṇa तिकादि zu P. 4, 1, 154. PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 56, 57. Bhishma's TRIK. 2, 8, 12. Kītra's COLEBR. Misc. Ess. I, 54. Skanda's Wils. und ÇKDR.

गाङ्गिक् adj. von गङ्गा gaṇa अशादि zu P. 5, 1, 39. V. l.: भाङ्गिक्.

गाङ्गय (von गङ्गा) 1) adj. in oder an der Gaṅgā befindlich u. s. w.: न्योधानिव गाङ्गेयान् R. 6, 4, 2. तोय MBh. 13, 1786. 3, 165. — 2) m. a) metron. (vgl. P. 4, 1, 120, 7, 1, 2, Sch. Vor. 7, 1, 5) Skanda's H. 208, Sch. H. an. 3, 487. MBh. 9, 2465, 13, 4096. Bhishma's TRIK. 2, 8, 11. 3, 3. 301, 310. H. a. n. MED. j. 80. LIA. I, 628. MBh. 1, 94. 3965. 4, 2038. BENF. Chr. 3, 2. — b) ein best. Fisch (s. इण्डिया) TRIK. 4, 2, 18. — c) die Wurzel eines bestimmten Grases (s. भृत्यस्ता) Rīgān. im ÇKDR.; vgl. 3. a. — 3) n. a) die Wurzel von Scirpus Kysoor Roxb. oder Cyperus hexastachyus communis, = कशेर AK. 3, 4, 24, 157. H. an. MED. = मुत्त H. a. n. RATNAM. 95. — Suçr. 2, 339, 18. 408, 4. — b) Gold AK. 2, 9, 95. 3, 4, 24, 157. TRIK. 3, 3, 310. H. 1043. H. an. MED.

गाङ्गरुकी f. N. einer Pflanze, Uraria lagopodioides Dec., AK. 2, 4, 4, 5. RATNAM. 23. Suçr. 1, 211, 13. °क् n. das Korn der Pflanze 212, 6.

गाङ्गेषी f. N. eines Strauchs, Guilandina Bonducella Lin., HAB. 210.

गाङ्गै॑ 1) adj. nach Sū. an der Gaṅgā befindlich: श्रद्धि कृतुः पंषीनां वार्षष्ठ मूर्धन्वस्थात् । उत्तुः कृतो न गाङ्गः RV. 6, 43, 31. — 2) metron. von गङ्गा Ind. St. 2, 291, N. 1.

गाङ्गायायनि patron. von गाङ्गै॑ Verz. d. B. H. No. 82. Ind. St. 4, 395. 2, 291, N. 4.

गाङ्गिकाय m. Wachtel Rīgān. im ÇKDR.

गाँउव m. Wolke TRIK. 4, 1, 82. — Vgl. गवेडु.

गाँडिकि (von गडिक, v. l. für खटिक) gaṇa मुतंगमादि zu P. 4, 2, 80. गाँडुल्ल्य n. nom. abstr. von गडुल gaṇa ब्राह्मणादि zu P. 5, 1, 124.

गाँठ (partic. prael. pass. von गाँठ) 1) worin man sich taucht, badet: तपस्विगाठो नदीम् RAGH. 9, 72. — 2) wohin Etwas dringt: गाँठकर्णः mit offenen Ohren BHĀG. P. 4, 29, 40. — 3) (tief eingedrungen) fest angedrückt, fest angezogen, befestigt, fest (Gegens. शिथिल) H. 1447. बन्ध Suçr. 1, 66, 11. 2, 103, 8. गाँठ संनकृनं चक्रे R. 4, 15, 20. गाँठाद्वैर्वाङ्गिः RAGH. 16, 60. गाँठलिङ्गन AMAR. 36. गाँठाष्ट्रघृणीडन 72. गाँठोवं च मृक्षाठम् MBh. 4, 152. धात dichte Finsterniss AK. 1, 2, 1, 3, adv.: ब्रह्मीयाद्वामेव च Suçr. 2, 19, 21. MĀRK. P. 16, 25. धातुश्चरौप्तो गाँठं निषीडा R. 2, 31, 2. (तम्) गाँठं परिदधुः 4, 48, 18. स्त्रवे स्त्रेणगाँठं च 6, 83, 57. गाँठमालिङ्ग 4, 9, 47. 3, 12, 10. PĀNKAT. 181, 17. गाँठापगूढ MEGH. 93. KĀURAP. 6. दृष्टिर्गाठनीलिता MĀKKH. 48, 23. compar.: काञ्च्या गाँठराघृणव-सनप्राता AMAR. 18. लाङ्गूलं मुखे निधाय गाँठरं चर्वितुमारव्यवान् PĀNKAT. 239, 8. — 4) heftig, stark, intensiv AK. 1, 1, 62. H. 1305. °वेदन MBh. 4, 1949. 6, 4389. उत्काठा MEGH. 81. प्रकम्प ÇRNGĀRAT. 12. रुचि SĀH. D. 18, 22. शोक PRAB. 94, 11. सौर्वदेनातिगाँठे BHĀG. P. 1, 15, 28. adv.: गाँठिङ्ग MBh. 3, 7216. 7, 4916. पिङ्गापीडित Suçr. 1, 120, 3. 2, 376, 20. R. 4, 13, 45. (मो स) शेरणांघृणनकाठम् MBh. in BENF. Chr. 38, 7. रेसूतोराद्सी गाँठम् MBh. 3, 14602. नातिगाँठं प्रस्फृप्तेत 4, 118. गाँठुर्म-नस् R. 2, 57, 3. गाँठतास MEGH. 100. गाँठाज्ज 107. BHARTR. 3, 82. गाँठरम् Suçr. 1, 368, 15.

गाँठव (von गाँठ) n. Innigkeit, Intensität: लत्समाधिं DAÇAK. 102, 3.

गाँठमुष्टि (गाँठ + मुष्टि) 1) adj. (dessen Hand geschlossen bleibt) geizig. — 2) Schwert (mit festem Handgriff) H. an. 4, 61. MED. 1, 61.

गाँठोकरण (von गाँठ + 1. कर्) n. das Steifmachen Verz. d. B. H. No. 1006.

गाणकार्य patron. von गणकारि gaṇa कुर्वादि zu P. 4, 1, 151.

गाणगारि m. N. pr. eines Lehrers Āçv. ÇR. 3, 11. 5, 6, 12. 6, 7. 7, 1, 8. 6, 9, 6. — Vgl. गणकारि.

गाणपति॑ (von गणपति) adj. auf einen Schärführer oder den Gott Ganeça bezüglich gaṇa श्रव्यपत्यादि zu P. 4, 1, 84.

गाणपत्य (wie eben) 1) m. Verehrer von Ganeça COLEBR. Misc. Ess. I, 197, 199. — 2) n. Herrschaft über die Scharen, Schärführerschaft: रुक्ष्य TS. 5, 1, 2, 3. गाणपत्यं च विन्दति MBh. 3, 4093, 5092.

गाणिकी॑ (von गणा) adj. f. इ॑ mit den Gaṇa (s. गण 8.) vertraut gaṇa उक्त्यादि zu P. 4, 2, 60. gaṇa कृत्यादि zu 4, 102.

गाणिक्य (von गणिका) n. Versammlung von Huren P. 4, 2, 40, Vārtt. Vop. 7, 49. AK. 2, 6, 1, 22. H. 1420.

गाणिन॑ patron. von गणिन् P. 6, 4, 165.